UNIVERSITETI I PRISHTINËS "HASAN PRISHTINA" FAKULTETI I INXHINIERISË ELEKTRIKE DHE KOMPJUTERIKE



Lënda: Arkitektura dhe Organizimi i Kompjuterëve

Tema: Konvertimi i kodit në C++ në MIPS Assembly Code

Profesori: Studenti:

Valon Raca Erlis Lushtaku

ID: 190714100055

Prishtinë, 2021

Përmbajtja

1.	Hyrje	3
	Realizimi i kodit ne MIPS	
3.	Testimet me QtSpim	7

1. Hyrje

Opsioni A:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int fib(int x) {
       if((x == 1) // (x == 0)) 
               return(x);
       else {
               return(fib(x-1) + fib(x-2));
       }
int main() {
       int x, i = 0;
       cout << "Enter the number of terms of series : ";</pre>
       cin >> x;
       cout << "\nFibonnaci Series : ";
       \ddot{e}hile (i < x) {
               cout << " " << fib(i);
               i++;
       return 0;
}
```

Detyra ka qenë që kodi i dhënë më lart në C++ të konvertohet në kod të asemblerit.

Ky kod merr si input numrin e plotë *x* nga përdoruesi dhe si rezultat kthen *x* terma të *Serisë së Fibonnaci-t* të ndarë me hapësira.

Seria e Fibonnacit gjenerohet në këtë mënyrë:

- Anëtari i parë është 0,
- Anëtari i dytë është 1,
- Anëtari i n-të është shuma e anëtarëve n-1 dhe n-2.

Me një unazë iterojmë duke rritur variablën i derisa është më e vogël se x. Në çdo iterim e thirrim funksionin rekurziv fib me parametër i i cili kthen anëtarin e i-të të Serisë së Fibbonaci-t dhe printojmë rezultatin.

Ky program nuk është efiçient sepse per kalkulimin e secilit anëtar të serisë duhet ti kalkulojë të gjithë anëtarët paraprak, gjë që është e panevojshme. Në këtë rast ka kompleksitet kohor $O(2n^2)$. Programi i rishkruar në mënyrë që të ketë kompleksitet kohor O(n) është dhënë në vazhdim:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
       int x, i = 0;
       cout << "Enter the number of terms of series : ";</pre>
       cin >> x;
       cout << "\nFibonnaci Series : ";
       // Dy anetaret e pare jane 0 dhe 1
       int \ t1 = 0, \ t2 = 1;
       cout << " " << t1 << " " << t2;
       \ddot{e}hile (i < x - 2) {
               // t1 merr vleren e t2, ndersa t2 merr vleren t1 + t2
               t2 = t1 + t2;
               t1 = t2 - t1;
               cout << " " << t2;
               i++;
       return 0:
```

Kodi në MIPS është bazuar në versionin origjinal siç është dhënë detyra.

2. Realizimi i kodit ne MIPS

```
# Main loop body
loop:
27 bge $s1, $s0, exit # if(i >= x) jump to exit <=> while(i < x)
```

Për të implementuar kushtin e unazës i < x është përdorur pseudo instruksioni bge (branch if greater than or equal). Kjo ka qenë e mundur të shkruhet me anë të instruksioneve elementare:

```
slt $at, $s1, $s0
beq $at, $zero, exit
```

```
# Call function
35
            move
                    $a0, $s1
                                   # Argument 1: i ($s1)
36
             jal
                    fib
                                    # Save current PC in $ra, and jump to fib
37
            move
                    $s2, $v0
                                   # Return value saved in $v0
39
         # Print result of fib
                    $v0, 1
40
            li
                                   # print int syscall code = 1
41
            move
                                  # Load integer to print in $a0
                    $a0, $s2
            syscall
42
```

Për të thirrur funksionin fib së pari vendosim argumentin e funksionit i (i cili ruhet në \$s1) në regjistrin \$a0. Përdorim komandën jal për të ruajtur adresën e tanishme në \$ra dhe për të kërcyer te labela fib. Pas kryerjes së funksionit ekzekutimi vazhdon aty ku ka mbetur në pjesën main. Në këtë rast ekzekutohet komanda për vendosjen e vlerës së regjistrit \$v0 (ku ruhet vlera kthyese e funksionit fib) në regjistrin \$s2. Kjo bëhet sepse \$v0 do të mbishkruhet dhe na humbet vlera kthyese e funksionit. Në fund printohet vlera aktuale në regjistrin \$s2.

```
52 fib:

53 li $t0, 1

54 beq $a0, $t0, returnx # if(x == 1)

55 beq $a0, $zero, returnx # if(x == 0)
```

```
57 # Adjust for calling fib(x - 1)
      58
59
60
                        \# x = x - 1
61
      addi
            $a0, $a0, -1
62
      jal fib
                           # Save current PC in $ra, and jump to fib
63
64
            $v0, 4($sp) # Save $v0 (return value of fib(x - 1))
      SW
```

Para thirrjes rekurzive me parametër x-1 duhet që ta ruajmë në stack adresën e kthimit pasi që regjistri ra mbishkruhet nga komanda jal. Me instruksionin addi e zvogëlojmë vlerën e ra për 1 të cilën funksioni ra do ta marrë si parametër. Vleren kthyese të kësaj thirrje rekurzive duhet ta ruajmë gjithashtu në stack pasi që regjistri ra0 do të mbishkruhet nga thirrja rekurzive me parameter ra0. Meqë duhet të ruajmë në stack dy variabla integer që kanë madhësi nga 4 byte atëherë në fillim e zhvendosim pointerin e stack-ut për 8.

```
# Adjust for calling fib(x - 2)
addi $a0, $a0, -1  # $a0 - 1 = (x - 1) - 1 = x - 2

ightharpoonup fib

# Save current PC in $ra, and jump to fib

addi $a0, $a0, 2  # Reset $a0 to initial value (x)
```

Për thirrjen e funksionit rekurziv fib(x-2) duhet ta zvogëlojmë prap vlerën në \$a0 për 1 ashtu që të fitojmë x-2. Në këtë rast nuk është e nevojshme të ruhet në stack \$ra para thirrjes së funksionit sepse nuk na duhet adresa e kthimit të funksionit që e thirrëm më herët (fib(x-1)) e cila për momentin është në \$ra, e as \$v0 pas thirrjes së funksionit pasi që nuk do të ketë thirrje tjetër rekurzive që ta mbishkruaj. Në çdo thirrje rekurzive vlera në \$a0 zvogëlohet për 2, prandaj në mënyrë që kur kthehemi te thirrja paraprake vlera në \$a0 të jetë sa parametri me të cilin është bërë thirrja përkatëse e funksionit, duhet që në fund të çdo thirrje ta kthejmë \$a0 në vlerën fillestare duke ia shtuar 2.

```
72 # fib(x - 1) + fib(x - 2)

73 | lw | $t1, 4($sp) | # $t1 = 4($sp) = fib(x - 1), $v0 = fib(x - 2)

74 | add | $v0, $t1, $v0 | # $v0 = fib(x - 1) + fib(x - 2)
```

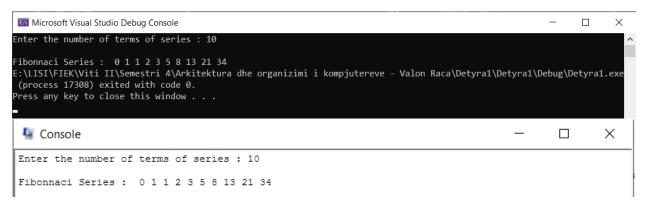
Për të kalkuluar shumën fib(x-1)+fib(x-2) së pari marrim nga stack vlerën kthyese të funksionit fib(x-1) të cilën e kemi ruajtur më herët dhe e vendosim në një regjistër (\$t1). Vlera kthyese e funksionit fib(x-2) është në \$v0. Mbledhim këto dy vlera dhe po i ruajmë prap në \$v0 si vlerë kthyese e tërë funksionit.

```
76 # Return fib(x - 1) + fib(x - 2)
77 lw $ra, 0($sp) # Retrieve return address
78 addi $sp, $sp, 8 # Reset stack pointer
79 jr $ra
```

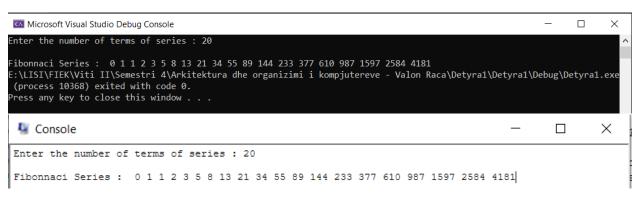
Para se të përfundojmë funksionin duhet ta resetojmë adresën e kthimit e cila është mbishkruar nga funksionet fib(x-1) dhe fib(x-2). E resetojmë edhe stack pointerin dhe përfundojmë këtë thirrje të funksionit.

3. Testimet me QtSpim

Rezultati i ekzekutimit të kodit në C++ dhe në QtSpim për vlerën hyrëse 10:



Rezultati i ekzekutimit të kodit në C++ dhe në QtSpim për vlerën hyrëse 20:



Shohim se rezultatet përputhen prandaj konkludojmë se kodi në MIPS është duke funksionuar si duhet.